

การนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของ
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร
Implementing the Prevention and Control of the Coronavirus Disease 2019
Policy in the case of Entertainment Places on Khaosan Road

วงศ์สิทธิ์ สิงห์ดำรง¹ ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร²
Warongsit Singdamrong, Chanchai Chitlaoarporn

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร และเพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะในการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ใช้บริการสถานบันเทิงในย่านถนนข้าวสาร ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีการแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยนโยบาย ปัจจัย ผู้ใช้บริการสถานบริการ และปัจจัยสภาพแวดล้อม ส่งผลเชิงบวก และสามารถร่วมกันพยากรณ์การนำนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการไปปฏิบัติของสถานบันเทิงบนถนนข้าวสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ เช่น รัฐบาลควรช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยมีแผนฟื้นฟูสถานประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 หรือรัฐบาลควรสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ให้บริการสถานบันเทิงบนถนนข้าวสารในเรื่องผลจากการปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสถานบริการภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด19

คำสำคัญ (Keywords) : การนำนโยบายไปปฏิบัติ; การป้องกัน; สถานบันเทิง

Abstract

The research aimed: 1). to study the level of implementing the prevention and control of the Coronavirus disease 2019 policy in the case of entertainment places on Khaosan Road; 2). to examine causing factors for implementing the prevention and control of the Coronavirus disease 2019 policy in the case of entertainment places on Khaosan Road; and to

Received: 2021-11-14 Revised: 2021-11-18 Accepted: 2021-11-24

¹ หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม Master of Political Science, Graduate School of Political Science. Siam University. E-mail: warongsit.sin@siam.edu

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยสาขาวิชา รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม Assistant Professor Dr. Dean of the Graduate School of Political Science, Siam University. E-mail: chanchaich1@hotmail.com

develop suggestions for improving implementation of the prevention and control of the Coronavirus disease 2019 policy in the case of entertainment places on Khaosan Road. This was a quantitative research. The unknown population was the customers of entertainment places on Khaosan Road. The researcher employed 400 sets of questionnaire as a tool to collect data. Descriptive statistics utilized in the study was frequency, percentage, mean and standard deviation; inferential statistics was Pearson's correlation coefficient analysis and multiple regression (Stepwise).

The study found that the level of implementing the prevention and control of the coronavirus disease 2019 policy in the case of entertainment places on Khaosan Road was at a high level; and the factors of policy, customers, and contexts had positive effect. And They could jointly predict implementing the prevention and control of the coronavirus disease 2019 policy in the case of entertainment places on Khaosan Road.

The suggestions of the research were as follows. The government should establish a rehabilitation of business impacted by the Coronavirus disease 2019 pandemic, and inform the entrepreneurs of entertainment places about the implementation in the prevention and control of the Coronavirus disease 2019 policy in the case of entertainment places on Khaosan Road.

Keywords: Policy implementation; prevention; entertainment places

บทนำ (Introduction)

ถนนข้าวสาร เป็นถนนที่สร้างขึ้นใน พ.ศ. 2435 รัชกาลที่ 5 ซึ่งถนนข้าวสารสืบเนื่องมาจากในสมัย รัชกาลที่ 6 เป็นตรอกที่ขายข้าวสาร เป็นแหล่งค้าขายข้าวสารที่ใหญ่ที่สุดของเขตพระนครซึ่งข้าวสารจำนวนมากจะถูกขนส่งมาจากฉางข้าวหลวง ลงเรือจากคลองหลอดเลียบบตามแม่น้ำเจ้าพระยาขึ้นที่ท่าเรือบางลำพู เพื่อนำข้าวมาขายให้แก่ชาวบ้านในชุมชนต่างๆ ที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้จากการค้าขายข้าวสารเป็นจำนวนมาก จึงเรียกว่าตรอกข้าวสาร ต่อมาจึงเปลี่ยนเป็นถนนข้าวสาร หลังจากนั้นก็เริ่มเกิดชุมชนขึ้น ต่อมาเริ่มมีร้านขายของมากขึ้น เมื่อกรุงเทพมหานครมีความเจริญเติบโตมากขึ้น มีการขยายถนน ชุมชน ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนแห่งนี้เริ่มเปลี่ยนไปอีกทั้งเมื่อมีนักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามาในช่วงปี พ.ศ. 2525 ซึ่งเป็นปีแห่งการเฉลิมฉลองกรุงเทพมหานครครบรอบ 200 ปีได้เข้ามาเช่าห้องพักอาศัยเพื่อเที่ยวชมเมืองหลวงของไทยในช่วงเทศกาลสำคัญนี้และเริ่มมีชาวต่างประเทศเข้ามาถ่ายทำภาพยนตร์เป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดความต้องการในการเข้ามาท่องเที่ยวและพักอาศัยระยะสั้นในรูปแบบห้องเช่าราคาประหยัด ซึ่งเรียกว่า “เกสต์เฮาส์” (ปรารธนา รัตนะสิทธิ์, 2550) และต่อมานอกจากการเป็นสถานที่พักราคาประหยัดแล้ว พื้นที่นี้ยังได้รับความสนใจในเชิงการท่องเที่ยวในช่วงกลางคืนจากการเปิดให้บริการของสถานบันเทิง เช่น ร้านอาหาร ร้านจำหน่ายสุราและมีการแสดงดนตรี รวมทั้งการเต้นรำซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจการบริการการท่องเที่ยวซึ่งได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ อย่างไรก็ตามพื้นที่นี้ตั้งแต่เกิด

สถานการณ์การระบาดทั่วของโควิด 19 ในประเทศไทย ซึ่งประเทศไทยก็เป็นประเทศแรกๆที่มีผู้ป่วยโควิด 19 นอกประเทศจีน และได้มีการตรวจพบผู้ติดเชื้อจากการแพร่กระจายในประเทศตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2563 ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง มีการพบผู้ติดเชื้อในลักษณะกลุ่มการแพร่เชื้อ อาทิ กลุ่มการแข่งขันชกมวยไทย ณ สนามมวยเวทีลุมพินี เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2563 โดยที่ภาครัฐได้มีนโยบายในการคัดกรองและการติดตามการสัมผัส มีการคัดกรองโควิดตามท่าอากาศยานนานาชาติ ตลอดจนที่โรงพยาบาลสำหรับผู้ป่วยที่มีประวัติเดินทางหรือสัมผัส มีการสอบสวนโรครณีที่เกิดกลุ่มการระบาด กระทรวงศึกษาธิการเน้นการ เฝ้าระวังตนเอง การรักษาความสะอาดโดยเฉพาะการล้างมือ และการเลี่ยงฝูงชน (หรือใส่หน้ากากอนามัยแทน) แม้บุคคลที่เดินทางมาจากประเทศเสี่ยงสูงจะได้รับคำแนะนำให้กักตนเอง แต่ยังไม่มีการจำกัดการเดินทางจนวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2563 และเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2563 มีประกาศเพิ่มเติมให้ต้องมีเอกสารการแพทย์รับรองการเดินทางระหว่างประเทศและคนต่างด้าวต้องมีประกันสุขภาพ (ไทยรัฐออนไลน์, 2563) ปลายเดือนมีนาคม พ.ศ. 2563 สถานที่สาธารณะและธุรกิจห้างร้านได้รับคำสั่งให้ปิดในกรุงเทพมหานคร และอีกหลายจังหวัด นายกรัฐมนตรีประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน มีผลวันที่ 26 มีนาคม 2563 (The Standard, 2563) และมีประกาศห้ามออกนอกเคหสถานยามวิกาล ตั้งแต่คืนวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2563 พระราชกำหนดสถานการณ์ฉุกเฉินยังสั่งงดจำหน่ายสุราชั่วคราว และให้ประชาชนชะลอการเดินทางข้ามจังหวัด ซึ่งยกเลิก เป็นส่วนใหญ่ในเดือนกรกฎาคม และเปิดสถานศึกษาในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2563 อย่างไรก็ดีรัฐบาล ยังไม่ยกเลิกสถานการณ์ฉุกเฉิน ต่อมาพบการระบาดของโรครอบใหม่ในจังหวัดสมุทรสาครประมาณกลางเดือนธันวาคม 2563 ซึ่งมาจากแรงงานต่างด้าวที่มีการลักลอบพาเข้าประเทศ ทำให้ยอดผู้ติดเชื้อในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และต่อมาพบการระบาดใหม่โดยมีกลุ่มแพร่กระจายเชื้อที่ทองหล่อ การแพร่กระจายเชื้อในกลุ่มผู้ต้องขัง จังหวัดนราธิวาส เป็นต้น แม้ว่ารัฐบาลจะมีแนวทางในการเร่งรัดวัคซีนให้กับประชาชนในครอบคลุมทั่วประเทศโดยเฉพาะเมืองใหญ่ แต่ก็กล่าวได้ว่า สถานการณ์ของการแพร่ระบาดโดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครก็ยังอยู่ในสถานการณ์วิกฤติ ซึ่งมีการแพร่ระบาดของสายพันธุ์ใหม่ๆ เช่น อังกฤษ อินเดีย และอาจนำไปสู่ปัญหาทรัพยากรทางการแพทย์ในการดูแลผู้ป่วยวิกฤติไม่เพียงพอกับความรุนแรงของสถานการณ์ (ทีเอ็นเอ็นออนไลน์, 2564)

จากผลกระทบสถานการณ์การระบาดที่เกิดขึ้นการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ส่งผลให้ ศบค. ประกาศปิดสถานบันเทิงแบบไม่มีกำหนดทำให้ผู้ประกอบการได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจซึ่งส่งผลต่อภาพรวมของเศรษฐกิจการท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันการปฏิบัติตามนโยบายการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 กับกรณีสถานบันเทิงก็มีความสำคัญต่อการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดในกรุงเทพมหานครและทั้งประเทศ ในภาพรวม ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการทำการศึกษา การนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสารเพื่อให้ทราบถึงระดับการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร

สมมติฐานการวิจัย (Research Hypothesis)

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยนโยบายมีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยผู้ใช้บริการสถานบริการมีผลต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมมีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยนโยบาย ปัจจัยผู้ใช้บริการสถานบริการ และปัจจัยสภาพแวดล้อมสามารถร่วมกันพยากรณ์การนำนโยบายการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษานโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสารซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร ซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน 5% จึงใช้สมการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากร (Sample Size for estimating the population proportion) จากสูตรการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่มีค่าเท่ากับ 385 คน เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างบุคคลที่ใช้บริการสถานบันเทิง จำนวน 400 คน ด้วยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) และวิธีการสุ่มแบบสะดวก (Convenience Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ด้วยแบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งแบบสอบถาม ออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการไปปฏิบัติ:กรณีสถานบันเทิงยามค่ำถนนข้าวสาร ประสิทธิภาพการนำนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการไปปฏิบัติ:กรณีสถานบันเทิงถนนข้าวสาร และข้อเสนอแนะ ผลการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมากกว่า .92

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 30 วัน โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทำการแจกและทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่การศึกษาที่กำหนดไว้ในที่นี้ คือ ย่านถนนข้าวสาร จำนวน 400 คน โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. จัดเตรียมแบบสอบถามที่จะใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

2. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลในขอบเขตพื้นที่ที่ได้กำหนดไว้ ได้แก่ผู้เข้าใช้บริการร้านอาหารย่านถนนข้าวสาร และพื้นที่ใกล้เคียงทองหล่อและเอกมัย

3. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้หลักสถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) ในการวิเคราะห์โดยใช้สถิติประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์วัดระดับความคิดของผู้ตอบแบบสอบถาม และจัดทำตารางข้อมูล เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ในเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) อาทิ การวิเคราะห์สมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ และสรุปข้อเสนอแนะที่ได้จากการตอบแบบสอบถามโดยสามารถจำแนกการวิเคราะห์แต่ละส่วนตามแบบสอบถาม

ผลการวิจัย (Research Results)

ผลการศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร สามารถนำเสนอผลการศึกษาได้ ดังนี้

1. จากการศึกษาข้อมูลทั่วไป พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 279 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 ส่วนใหญ่มีอายุ 20-30 ปี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 47.5 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ส่วนใหญ่โสด จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 59 ส่วนใหญ่รายได้ต่อเดือน 15,000-25,000 บาท จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 ส่วนใหญ่อาศัยลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ส่วนใหญ่ใช้บริการน้อยกว่าครั้งต่อเดือน จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสารในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย อยู่ในลำดับที่เห็นด้วยมาก รองลงมาเป็น ประสิทธิภาพการปฏิบัติตามนโยบายโควิดของธุรกิจสถานบันเทิง อยู่ในลำดับที่เห็นด้วยมาก รองลงมาเป็น ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก อยู่ในลำดับที่เห็นด้วยมาก ตามมาด้วยปัจจัยนโยบาย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละปัจจัยพบว่า

2.1 ปัจจัยนโยบาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดเรื่อง มาตรการนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการ กรณีสถานบันเทิง สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 ในปัจจุบัน และนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการ กรณีสถานบันเทิงมีการระบุวัตถุประสงค์เป้าหมาย

นโยบายอย่างชัดเจน ลำดับที่สองรองลงมา คือ นโยบายการจัดระเบียบสถานบริการ กรณีสถานบันเทิงมีการระบุดังกล่าวประสงคืเป้าหมายนโยบายอย่างชัดเจน ลำดับที่สาม คือ นโยบายการจัดระเบียบสถานบริการ กรณีสถานบันเทิงมีการกำหนด ตัวชี้วัดที่ชัดเจนในการบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมาย อันดับที่สุด คือ นโยบายการจัดระเบียบสถานบริการไปปฏิบัติ:กรณีสถานบันเทิงยามค่ำคืนถนนข้าวสารสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการสถานบันเทิง และลำดับสุดท้าย คือ นโยบายการจัดระเบียบสถานบริการไปปฏิบัติ:กรณีสถานบันเทิงยามค่ำคืนถนนข้าวสารสอดคล้องกับความต้องการของผู้ให้บริการสถานบันเทิง

2.2 ปัจจัยปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดเรื่อง ฐานะผู้ใช้บริการสถานบันเทิงถนนข้าวสารมีความต้องการความปลอดภัยในการให้บริการภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด19 อันดับที่สองรองลงมา ผู้ให้บริการสถานบันเทิงถนนข้าวสารมีความต้องการความปลอดภัยในการให้บริการภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 อันดับที่สามารถรองลงมา ท่านในฐานะผู้ใช้บริการสถานบันเทิงถนนข้าวสารมีความเข้าใจในผลที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสถานบริการภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 อันดับที่สามารถรองลงมา ผู้ให้บริการสถานบันเทิงถนนข้าวสารมีความเข้าใจในผลที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสถานบริการภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 อันดับที่สามารถรองลงมา ในฐานะผู้ใช้บริการสถานบันเทิงถนนข้าวสารเห็นด้วยกับมาตรการนโยบายจัดระเบียบสถานบริการ อันดับที่สุด ผู้ให้บริการสถานบันเทิงถนนข้าวสารเห็นด้วยกับมาตรการนโยบายจัดระเบียบสถานบริการ

2.3 ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดเรื่อง ผู้ประกอบการสถานบันเทิงถนนข้าวสารที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด19 มีความยากลำบากในการปฏิบัติตามมาตรการนโยบายจัดระเบียบสถานบริการอย่างเคร่งครัด อันดับที่สองรองลงมา สภาพเศรษฐกิจในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 ไม่เอื้ออำนวยต่อผู้ประกอบการสถานบันเทิงถนนข้าวสารในการปฏิบัติตามมาตรการนโยบายจัดระเบียบสถานบริการ อันดับที่สามารถรองลงมา ฝ่ายผู้ประกอบการร้านอาหารไม่เห็นด้วยกับมาตรการนโยบายจัดระเบียบสถานบริการภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 รอบที่ 2 อันดับที่สามารถรองลงมา ประชาชนหลายภาคส่วนไม่เห็นด้วยกับมาตรการนโยบายจัดระเบียบสถานบริการภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 รอบที่ 2 อันดับที่สามารถรองลงมา รัฐบาลได้ออกมาตรการเยียวยาผู้ประกอบการสถานบันเทิงที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 และอันดับสุดท้าย คือ รัฐบาลได้ออกมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการสถานบันเทิงที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสูงสุดคือ ในฐานะผู้ใช้บริการสถานบันเทิงกรณีถนนข้าวสารยอมรับปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 อันดับที่สองรองลงมา ผู้ให้บริการสถานบันเทิงกรณีถนนข้าวสารยอมรับปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 อันดับที่สามารถรองลงมา ฐานะผู้ใช้บริการสถานบันเทิงกรณีถนนข้าวสารมีความพึงพอใจต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 อันดับ

ที่สี่รองลงมา ในฐานะผู้ใช้บริการสถานบันเทิงกรณีถนนข้าวสารมีความเชื่อมั่นต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 และอันดับสุดท้าย ผู้ให้บริการสถานบันเทิงกรณีถนนข้าวสารมีความเชื่อมั่นต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 และผู้ให้บริการสถานบันเทิงกรณีถนนข้าวสารมีความพึงพอใจต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลทดสอบสมมติฐานที่ 1 ปัจจัยนโยบาย มีผลเชิงบวกต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน = .69 ค่าsig เท่ากับ .00

4.2 ผลทดสอบสมมติฐานที่ 2 ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย มีผลเชิงบวกต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน = .76 ค่าsig = เท่ากับ.00

4.3 ผลทดสอบสมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกมีผลเชิงบวกต่อการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน = .54 ค่าsig เท่ากับ .00

ผลการทดสอบสมมติฐาน กล่าวคือ ปัจจัยนโยบาย ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย และปัจจัยด้านปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกสามารถร่วมกันพยากรณ์การนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 และ 3 ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยนโยบาย X1 ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย X2 สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร โดยมีสมการในรูปแบบคะแนนดิบ คือ $Y = .08 + .23X1 + .50X2 + .20X3$ และสมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน คือ $Y = .23X1 + .50X2 + .17X3$

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากการศึกษา การนำนโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร พบว่า ปัจจัยนโยบาย ปัจจัยผู้ใช้บริการสถานบริการ และปัจจัยสภาพแวดล้อม ที่สามารถนำมาพยากรณ์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร สะท้อนให้เห็นว่าความชัดเจนของนโยบายของรัฐบาลเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมเศรษฐกิจ การส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ และปัจจัยผู้ใช้บริการสถานบริการที่ปฏิบัติตามระเบียบและนโยบายที่เหมาะสมถูกต้องย่อมไปสู่การนำนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการไปปฏิบัติของสถานบันเทิงบนถนนข้าวสาร เป็นไปตามแนวคิดของ วรเดช จันทรร (2554) และสอดคล้องกับ ผลการศึกษาวิจัยของ ศิริรัตน์ หล่อตระกูล วชิรินทร์ สุทธิชัย (2560:

9-25) ได้ศึกษารูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี) ด้านการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย และรูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ คือ 1) ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 3) ด้านสมรรถนะขององค์กร และ 4) ด้านการติดตาม ควบคุม และประเมินผล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธันภัทร โคตรสิงห์ (2556) ที่ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายโฉนดชุมชนไปปฏิบัติ ที่พบว่า มีปัจจัยหลายประการที่มีผลต่อการนำนโยบายโฉนดชุมชนไปปฏิบัติรวมถึง ปัจจัยนโยบาย ซึ่งจะต้องมีความชัดเจนในเนื้อหาของนโยบาย และปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจะต้องมีความพร้อม และมีส่วนร่วมของชุมชนซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายนโยบาย นอกจากนั้น ผลการศึกษาครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธา ยุทธนาโยธิน (2550) ที่ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ มีหลายปัจจัย ประกอบด้วย ปัจจัยความชัดเจนของนโยบาย ปัจจัยลักษณะของหน่วยงาน ปัจจัยผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยทรัพยากร และปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มุฮามัด พลี (2560) ศึกษาเรื่อง สภาพแวดล้อมภายนอกพบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้ใช้บริการในเขตการค้าชายแดน พฤติกรรมการเลือกซื้อสินค้าของผู้บริโภคชาวมาเลเซียจะเลือกซื้อสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม สินค้าใช้ภายในบ้าน เพื่อนำไปใช้ในครัวเรือน ส่วนระดับความพึงพอใจของผู้บริโภคชาวมาเลเซียที่มีต่อราคาสินค้า ช่องทางการจำหน่ายและการส่งเสริมการขาย ดังนั้น ผู้ประกอบการต้องพยายามรักษาคุณภาพของการประกอบธุรกิจเพื่อสร้างรายได้ให้กับตนเองและประเทศชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 รัฐบาลควรช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยมีแผนฟื้นฟูสถานประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19

1.2 รัฐบาลควรสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ให้บริการสถานบันเทิงถนนข้าวสารในเรื่องผลจากการปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสถานบริการภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19

1.3 รัฐบาลควรกำหนดระดับความเข้มงวดของมาตรการนโยบายการจัดระเบียบสถานบริการให้สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 ที่ได้มีการเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ต่างๆ

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาการนำนโยบายการป้องกัน และ ควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในกรณีสถานบันเทิงบนถนนข้าวสารโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ หรือ ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธีโดยเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ และ ผู้ใช้บริการ

เอกสารอ้างอิง (References)

- ทีเอ็นเอ็นออนไลน์. (22 มิถุนายน 2564). “ผู้ว่าฯ กทม. ยอมรับ เต็มผู้ป่วยโควิด-19 ไม่พอ จ่อขยาย Hospitel”. [เว็บไซต์]. แหล่งที่มา: <https://www.tnnthailand.com/news/covid19/83330> สืบค้นวันที่ 17 พฤษภาคม 2564.
- ไทยรัฐออนไลน์. (19 มีนาคม 2563). “ประกาศสกัดโควิด-19 ต่างชาติเข้าไทยต้องมีใบรับรองแพทย์ ประกันภัยแสนเหรียญ”. [เว็บไซต์]. แหล่งที่มา: <https://www.thairath.co.th/business/economics/1799234> สืบค้นวันที่ 17 พฤษภาคม 2564.
- ธันภัทร โคตรสิงห์. (2556). “การนำนโยบายโฉนดชุมชนไปปฏิบัติ”. [เว็บไซต์]. แหล่งที่มา: <http://repository.nida.ac.th/handle/662723737/2910> สืบค้นวันที่ 21 พฤษภาคม 2564.
- ปรารณา รัตนะสิทธิ์. (2550). **ย่าตลก ซอกซอย บนถนนข้าวสาร**. กรุงเทพฯ: มติชน.
- วรเดช จันทรร. (2554). **ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- ศิรินันท์ หล่อตระกูล และวัชรินทร์ สุทธิชัย. (2560). “รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์”. **วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ**. ปีที่10 ฉบับที่3 (กันยายน – ธันวาคม): 9-25.
- เมธา ยุทธนาโยธิน. (2550). **การนำนโยบายการกำจัดขยะมูลฝอยไปปฏิบัติ : ศึกษาเฉพาะกรณีเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มูฮำมัด พลี. (2560). **สภาพแวดล้อมภายนอกกับความคาดหวังของผู้ประกอบการธุรกิจการค้าชายแดน : กรณีศึกษาอำเภอตากใบจังหวัดนราธิวาส**. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- The Standard. (24 มีนาคม 2563). “นายกรัฐมนตรีประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน”. [เว็บไซต์]. แหล่งที่มา: <https://thestandard.co/promulgating-the-emergency-decree> สืบค้นวันที่ 17 พฤษภาคม 2564.

